

Ungersk vizsla, strävvhår

Kristina Pettersson

Rasens historia och ursprung

När det gäller strävvhårig vizsla har rasen inledningsvis samma bakgrund som den korthåriga vizslan, men under 1930-talet började jägare i Ungern korsa korthårig vizsla med strävvhårig vorsteh för att försöka få fram en tåligare hund. Då den strävvhåriga vizslan i hemlandet är långt mindre spridd än den korthåriga är strävvhåret ännu inte riktigt genetiskt homogent, vilket innebär att bland annat pälskvaliteten varierar.

Den första standarden för strävvhår antogs av FCI 1935. Andra världskriget och den efterföljande ryska ockupationen ledde bland annat till att många ungrare flydde och tog sina hundar med sig eller fick lämna dessa kvar, vind för våg. På samma sätt som för korthårig vizsla fick intresserade försöka återskapa rasen, men det var långt mycket svårare då strävvhåren inte var lika vanliga. Trots det finns strävvhårig vizsla idag spridd över stora delar av världen. Även om korthårig vizsla är att betrakta som en nationalras, kommer strävvhåret inte långt efter och ligger ungrarna mycket varmt om hjärtat och är såväl familjemedlem som jaktkamrat.

I dag används strävvhårig vizsla på samma sätt som den korthåriga, det vill säga som stående fågelhund som ska apportera på både land och i vatten. Den används också vid småvilts- och stöjtjakt samt vid eftersök på skadeskjutet vilt. Det är med andra ord en mångsidig jakthund. Förutom pälsen och en aning robustare exteriör är strävvhåret som korthåret också mycket lättlärd och har en vilja att vara sin förare till lags, ”willing to please” och är i övrigt som beskrivits under korthårig vizsla. Den är numerärt inte lika stor som korthåret, men sprids och blir fler och ses även oftare på utställningar.

Rasen i Sverige

I Sverige registrerades det första exemplaret av strävvhårig vizsla år 2000, en hane importerad från England, Greenwire Liquid Gold, äg Isabelle Klingstedt och året därpå togs en tik in, Esztergom Ester, äg Stefan Pakh. Från Danmark importerades 2002 Anastasia av Isabelle Klingstedt igen. Det dröjer till 2005 innan Tangrams Astra Nova importerades från Finland av Sofia Colldén och 2007 kom två hanhundar till Sverige. Den ena från Ungern, Zöldmáli Játék, äg Annika Berggren, och den andra från Holland, Quodian's Xerxes, äg Marie Fredén.

Den första kullen strävvhårig vizsla föddes 2012 hos Kamilla Wikberg av den tik hon importerade 2008 från Ungern, Zöldmáli Mimóza, som parats med den ungerska hunden Zöldmáli Huba, vilket resulterade i fem valpar.

Marie Fredén startade den första kenneln, Amberpoints kennel, och fick sin första kull, nio valpar, 2013 efter tiken Quodian's Lána, som importerades från Holland och

T v Marie Fredéns första strävvhåriga vizsla, Quodian's Xerxes. Foto: Marie fredén
T h Den strävvhåriga vizslan används på samma sätt som den korthåriga – här Amberpoints Red Ruby. Äg och foto: Loiuse Bjurlestam Darborg

parades med Quodian's Xerxes, också den från Holland och likaså importerad av Marie. Både Quodian's Lána och Quodian's Xerxes har andrapris i öppen klass på jaktprov och är också de första strävvhåren att gå till pris i Sverige och enda så här långt, 2015. Quodian's Lána fick sin andra kull 2015 med den finska hanen Tangrams Emperor, där det blev sju valpar.

Quodian's Lána med andra pris i öppen klass på jaktprov precis som Quodian's Xerxes, och föräldrar till första kullen hos Kennel Amberpoints. Äg och foto: Marie Fredén

Ytterligare hundar som importeras är Fortuna Zoldmali, från Ungern, äg Sofia Colldén, Quodian's Matz, från Holland, äg Annette Westerholm och Blamtrinever Deeply Divine, från England, äg Elisabeth Strömberg.

Jaktlig utveckling

Då rasen är ung och numerärt mycket liten i Sverige, och det är få hundar som startat på prov, återstår det att se hur den utvecklas. Det är dock mycket glädjande att de första hundarna har meriterats på prov.

Exteriör

Det som skiljer strävhaarig vizsla från den korthaariga vizslan är framför allt hårlaget. Pälsen skall vara sträv, åtliggande, grov, tät och glanslös samt ha underull. Men som nämnts tidigare varierar pälskvalitén, också inom en kull. I övrigt överensstämmer den med standarden för korthår.

Även hos strävhaar finns en relativt stor spridning avseende storlek, färg, benstomme och som nämnts pälsstrukturen. Idealet är en pälsfärg som bäst kan beskrivas som olika nyanser av ovansidan på en normalgräddad småfranska ("semmelgelb"/"szemelsarga"). Färgen på ögon och nos ska harmoniera med pälsfärgen eller vara mörkare. Rasen ska ha en horisontell överlinje och rak nosrygg. Strävhaarig vizsla förekommer också på utställningar om än i mindre utsträckning än korthår på grund av sin mindre numerär, men har ökat i popularitet i många länder.

*Vattenapportering med
Amberpoints Red Ruby. Äg
och foto: Louise Bjurlestam
Darberg*

Foto: Anette Baasrud